

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020, declarate de avocatul Dumitru Malesenco și de condamnatul

*Vrabie Valeriu xxxx, anterior
condamnat prin:*

1) sentința Judecătorei Bălți din 28.12.2017 în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c), 90 Cod penal la 4 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

2) sentința Judecătorei Cahul din 24.09.2018 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 12.11.2019 – 20.12.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.01.2020 – 09.12.2020,</i>
<i>instanța de recurs în anulare:</i>	<i>28.01.2021 – 24.03.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 20 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Vrabie Valeriu a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumularea pațială a pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătorei Bălți din 28.12.2017, i-a fost stabilită pedeapsa

definitivă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din data intrării în vigoare a sentinței.

2. Instanța de fond a constatat că la 03 august 2019, orele 07:25, inculpatul Vrabie V., acționând intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și al consecințelor care pot surveni, încălcând astfel prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care "conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, care provoacă reducerea reacției", fiind privat, în baza sentinței din 24 septembrie 2018, de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a condus în stare de ebrietate alcoolică, automobilul "Ford Transit", n/î XXXX. Deplasându-se prin s. Dumeni, r-nul Râșcani, a fost stopat de către inspectorii Regimentului de patrulare "Nord". În timpul discuției, inspectorii având o bănuială rezonabilă că Vrabie V. conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, l-au supus controlului alcooloscopic cu aparatul "Drager", constatându-se că în vaporii de aer expirat se conține alcool în cantitate de 0,39 mg/l.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că probele administrate au dovedit pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui au fost încadrate pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooloscopică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis infracțiunea în perioada de probațiune, se caracterizează pozitiv, nu s-au stabilit circumstanțe agravante, cele atenuante fiind recunoașterea vinovăției și căința sinceră, că anterior a mai fost condamnat, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, în condițiile beneficierii de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind oportun de a-i aplica o pedeapsă de 6 luni închisoare, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal - o pedeapsă definitivă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3. Procurorul în Procuratura raionului Râșcani, Livia Donos a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vrabie V. să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare, iar potrivit art. 85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă ilegal a aplicat pedeapsa.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 decembrie 2017, Vrabie V. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c), 90 Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Iar prin sentința Judecătoriei Drochia din 20.12.2019 lui Vrabie V. i-a fost aplicată o pedeapsă de 6 luni închisoare.

Prin cumularea sentințelor, urma să fie aplicată pedeapsa definitivă de 1 an și 10 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 79 Cod penal, mai blândă.

Recurentul a indicat că tatăl său este bolnav și netransportabil, are la întreținere un copil minor, mama căruia este plecată peste hotarele țării.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020, recursurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Vrabie Valeriu a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Bălți din 28.12.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 5 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 09.12.2020.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 75, 85 Cod penal.

Deci, ținând cont de circumstanțe și de prevederile art. 80 Cod penal și art. 509 Cod de procedură penală, instanța de fond, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii pe un termen de 6 luni, totodată ținând cont de faptul că anterior inculpatul a fost condamnat prin sentința judecătoriei Bălți din 28.12.2017 în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, (pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu privarea de dreptul de a practica activități legate de gestionarea bunurilor sau surselor materiale pe un termen de 1 an, iar în baza art. 90 Cod penal la 2 ani termen de probă), la stabilirea de către instanța de fond a pedepsei definitive prin prisma prevederilor art. 85 Cod penal, eronat i-a stabilit pedeapsa închisorii pe termen de 2 ani, or, având stabilită pedeapsa de 1 an 4 luni prin sentința din 28.12.2017 și stabilindu-i pedeapsă de 6 luni pentru infracțiunea pentru care este judecat, pedeapsa maximă nu putea fi mai mare de 1 an 10 luni.

Deși instanța, în motivarea sentinței a indicat cumularea parțială a pedepsei anterioare, prin dispozitiv i-a cumulat total pedepsele stabilite, ajungând la concluzia de a-i cumula pedepsele parțial.

Solicitarea inculpatului de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, nu poate fi admisă, deoarece doar prin stabilirea pedepsei cu închisoare, poate fi corectat și reeducat inculpatului, precum și prevenită săvârșirea de noi infracțiuni, această pedeapsă fiind echitabilă în raport cu fapta comisă și persoana lui.

Ori, motivele invocate de inculpat, nu fac parte din cele excepționale, fiind ordinare și de gen personal, care nu l-au oprit de a continua activitatea sa infracțională.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 04 ianuarie 2021, avocatul Dumitru Malesenco și condamnatul, au declarat recursuri în anulare, solicitând casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către *instanța de apel*.

Recurentul a menționat că după ce va face cunoștință cu decizia integrală, va depune un recurs motivat.

6.1. La 27 ianuarie 2021, condamnatul a declarat recurs în anulare motivat, solicitând casarea deciziei instanței de recurs și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 79 Cod penal, adică o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că, instanța de apel urma să dea apreciere circumstanțelor excepționale, că tatăl său este bolnav și netransportabil, are la întreținere un copil minor, mama căruia este plecată peste hotarele țării.

Astfel, instanța de apel, în motivarea deciziei s-a expus asupra tuturor circumstanțelor, invocând circumstanțele atenuante, însă totodată a indicat că solicitarea de a-i aplica prevederile art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, nu putea fi admisă deoarece prin stabilirea pedepsei cu închisoare, se v-a obține corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, această pedeapsă fiind echitabilă în raport cu fapta comisă și persoana inculpatului.

În drept, recursul în anulare este întemeiat pe art. 434-435 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursurile vizate nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității

hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (pct. 6., 6.1. din decizie).

Rezultă, că recursurile în anulare nu întrunesc condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile în anulare ale avocatului și condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legale de recurenți.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursurilor în anulare, dacă se constată că acestea nu îndeplinesc cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursurile în anulare de pe rol nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Dumitru Malesenco și condamnatul Vrabie Valeriu xxxx, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2020, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată la 16 aprilie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

